

derfor jævnføre to Bevægelser som Afholdsbevægelsen og Idrætsbevægelsen og sige, at denne sidste paa sin Vis ogsaa virker for Ædrueligheden, ligesom den ogsaa styrker den Ungdom, der skal bære vort Land for det næste Slægtleds Vedkommende, hvor vi ville have at gøre med en kraftig og dygtig ung Slægt baade i fysisk og aandelig Henseende. Det forekommer mig derfor, at man ikke maa være for bange for fra Statens Side at yde et, som det viser sig her, forholdsvist lille Offer, navnlig naar man erindrer, at Danmark yder meget mindre Tilskud i denne Henseende end andre Lande.

Jeg mener altså, at man ikke maa gøre det saa vanskeligt fra Statens Side for Dansk Idrætsforbund at faa det ønskede Bidrag ved at sige, at de ikke faa det, medmindre de selv skaffe et lignende Beløb til Veje. Af Hensyn til den Betydning, Idrætsbevægelsen har, vil jeg bede ærede Medlemmer at vise denne Bevægelse den Opmærksomhed, den har Krav paa. Jeg vil bede ærede Medlemmer betænke, at det mere end een Gang er lykkedes danske Idrætsmænd at hævde Danmarks Betydning i Udlandet. Det er sket ved flere Lejligheder, og det danske Flag har vundet i Udlandet, netop fordi vore Idrætsmænd have sejret. Jeg skal saaledes henvise til det, der skete ved de olympiske Lege i Athen, og jeg skal minde om, at vi staa overfor et Stævne i Stockholm, hvor jeg haaber, at det ogsaa vil lykkes dansk Idræt at føre noget af den samme Hæder hjem til Danmark, som den har hentet hjem andre Steder. Jeg kan her ogsaa fremhæve en bekendt dansk Atlet — for Resten en Jyde, hvad der maaske kan opfordre Jyderne til at vise denne Sag Sympati —, nemlig Jes Pedersen, der i den sidste Tid har berejst Amerika og der vakt ualmindelig Beundring og Begejstring for sin Styrke og overvundet betydelige Modstandere. Han er ganske vist Professionel; men han er udgaaet fra vor Atletklub, som jeg tror, jeg har nogen Ære af at have været med til at stifte, i alt Fald indirekte. Jeg glæder mig, hver Gang jeg ser en dansk Atlet eller en Gymnastiker eller en anden Idrætsmand sejre over sine Modstandere, fordi det ogsaa er et Bidrag til at højne Danmarks Anseelse og bidrage til, at Udlandet lægger Mærke til os. Vi kunde for den Sags Skyld meget godt være bekendt i saa Henseende at tage Eksempel fra de gamle Grækere, som satte fysisk Udvikling og fysisk Moral saa højt, at de gjorde dette til Grundlag for hele

deres aandelige Kultur, medens vi herhjemme ere alt for nøjeregnende overfor en Bevilling som denne, hvor der kun er Tale om stakkels 4,000 Kr., saa at vi ikke en Gang tør give dette Beløb, medmindre de paagældende Folk yde et lignende Beløb. Jeg er ikke vis paa, at mine Ord ville bidrage til at omvende dem, som have stillet sig paa Flertallets Side, men jeg har alligevel ikke villet undlade at udtale mig, ikke blot fordi jeg personlig har Idrætten kær og ofrer den en Del af min Tid, men fordi jeg tror, at den fortjener langt, langt mere Paaskønnelse fra Rigsdagens Side, end der er vist den hidtil; og fordi den er ganske overordentlig betydningsfuld for vort Lands Fremtid, synes jeg, at det er min Pligt saa meget snarere at tage Ordet for den. Det er ikke blot en Fornøjelse at drive Idræt, men en virkelig betydningsfuld Opgave, disse unge Mennesker have taget paa deres Skuldre og bære frem til Ære for dem selv og deres Land. De turde dog vel kræve, at den danske Rigsdag gjorde dem det muligt at fortsætte og helst fortsætte med større Kraft og Eftertryk, end det hidtil har været dem muligt. Med disse Ord anbefaler jeg det Underændringsforslag, som er stillet af mine Partifæller i Forbindelse med andre ærede Medlemmer her i denne Sal.

Pinstrup: Ved Ændringsforslag Nr. 102 paa Udvalgets Liste til Indenrigsministeriets Budget er der stillet Forslag om 1,500 Kr. til Lønning af Indenrigsministeriets Konsulent i Markedssager, forhenværende Proprietær Ingwersen, og der er i det dertil hørende Bilag anført, at Proprietær Ingwersen har været Raadgiver hos Amtmand Hoppe, der før var Ministeriets Konsulent i Markedssager. Jeg vil benytte Lejligheden til at fremdrage nogle højst uheldige Forhold med Hensyn til Markedernes Ordning for Nordjylland i de sidste 3 Aar; og hvis Hr. Ingwersen, hvad jo Udtalelserne i Bilaget kunde tyde paa, har nogen Del deri, staaer jeg noget tvivlende overfor hans Kvalifikationer som Ministeriets Raadgiver i Markedssager. Indtil for 3 Aar siden var det saadan, at de nordjydske Hestemarkeder, der holdes først paa Aaret, i Januar, Februar, Marts i Hjørring, Nørresundby og Aalborg, faldt 8—14 Dage efter Hamborgs Hestemarkeder i de samme Maaneder. Jeg har undersøgt dette Forhold, og det viser sig, at saadan var det i hvert Fald en halv Snes Aar. Men i Aarene 1910—11—12, altsaa de 3